

„DALMATINSKI HRVAT“ izlazi svake subote.
Godišnja predplata Din 80 — Pojedinično
Din 41 — Tromjesečno Din 22 — Za Ameri-
ku godišnje dva dolara.

OGLASI PRAMA CJENIKU.

Račun kod Pošt. Ček. Ureda, Zagreb, br. 38.004

Privremeni telefon
preko dana br. 38 — preko noći br. 23
(Interurban)

DALMATINSKI HRVAT

NOVINE ZA PROSVJETU, GOSPODARSTVO I POLITIKU DALMATINSKE HRVATSKE.

God. II.

SIBENIK, 8. PROSINCA 1923.

Br. 49.

Reakcijonarne metode.

„Tarpejska je pećina blizu Kapitola“
(istorička poslovica).

Društvene prilike iznašle su svagda na površinu razne pojmove o slojevinama naroda. Stari vijek je u tome bio veoma otinjen i isticao je patricije pored plebejaca, kao one, koji su isključivo bili dionici političkih prava pored onih, koji su se bavili samo obradnjivanjem zemljišta i stocarstvom, nemajući uopće dijoništva u državnim poslovima. Srednji feudalni vijek napose bio je zadajan staleškom superioritetu tako, da je ideja apsolutizma bila jedini pojам tadašnjeg kulturnog i političkog shvaćanja. Bilo je dođuće momenata, kad su pokreti masa u svim svojim raznobojnim fazama davali odjeka duhu slobode i pravčnosti, nu, koliko uslijed neimaštine ekonomskih sredstava, toliko i uslijed ponanjanjanja jače duševne snage i dizorganizacije pojedinih stenjačkih klasa, relativno ostvarene narodne slobode sve do najnovijih vremena snivalo je u zagrljaju nesmiljene sudbine.

Tko se i malo sjeća rimske povijesti i agrarnog pokreta širokih slojeva rimskog naroda, kad je ono Spurije Kasije predložio agrarni zakon i zbog toga bio bačen od patricija sa Tarpejske pećine, može lako da shvati pojam političkog egoizma, smisao duševne prepotencije, odraz društvene izolovanosti. Reakcionarna staleška solidarnost, koja je vladala na Kapitolu i koja je iz temelja nastojala da uguši svaku evoluciju političkog napredka širokih masa, očitovala se najbolje u ovoj poznotoj poslovici: »Tarpejska je pećina blizu Kapitola«, t. j. svakoga čeka neminovna strašna smrt, tko se bude suprotstavio jednoj ideji, ideji sile, bogatstva i nemoralu.

Iako se je duh vremena promjenio, iako se stariji društvenih i političkih prilika imamo da sjećamo i da se po njima učimo možemo ipak da ih u mnogočem aplikiramo na naše nevoljne prilike, u kojima nažlosti vlada zgoljni konzervativni duh političkog reakcionarstva, prema današnjem vijeku gori i opasniji od starijih vremena.

Čini se, da nikada nije bila u našoj državi napetija politička at mosfera do danas. S jedne strane postavše se ljudi grube sile i ambicije, mržnje i osvete, korupcije i nemoralu, nesposobnosti i nerada, — ljudi, koji se inače kao plaha košuta boje svoje sjene i svakog

šušnja, kad god i pomisle na strah i trepet. U svojoj nečistoj savjeti, koja je već davnog ogreza u indiferentnosti ikakovih osjećaja, gledaju krvavim okom svakoga, tko ne će da odobri njihove „patricijske namire“, njihovu podmuklost i habati temperamenat, spremni svagda da u ime „banalnog naslova“ »zastite državnih interesa« bacaju u propast Tarpejske pećine ljude iskrenog rođljubnog čuvstva, ljude otvorenih i poštenih političkih načela.

Govoriti takovim ljudima o građanskoj slobodi i o političkim pravima danas je utopija. Izlijev strasti, koji zasjepuje svako čuvstvo pravčnosti, svako poštivanje zakona i svaku moralnu obavezu prema narodu svome, danas je kod njih u punom jeku. I nema dana u toku našeg političkog života, počuć od stvorenja ove države pa unaprijed, da se ne čuju sve jači i potresniji vapaji za slobodom i pravicom i to, dagobime, ne iz objesti iz inada, već iz zbiljskih potresa ojadjene duše naroda. Kolikogod imade čuvstvenih i zamarnih poteza pri primjenu jedinstvenosti ove države, pri shvaćanju političke unifikacije i pri lakovjernom ubjedjenju o političkim pravicama kao u narodnoj državi, toliko u realnom životu imade kućikamo gorkih istina, da su ljudi, koji hoće nekakvu specijalnu privrženost — ne državi, već režimu, ne vlastitom političkom osvijedenju, već fantastičnim i megalomanjanskim nacionalnim težnjama — postali upravo tlačitelji naroda, koji osjeća presjek njihove neiskrenosti i dnevno se gusi u negraciju njihova rada. Pa, dok bi bilo vrijeme, da se ti ljudi višeg i nižeg kalibra najednom osvijeste, njihovo im »patricijsko shvaćanje ne da mira, dapače ogorenčano samo viču: Tarpejska je pećina blizu Kapitola.

Ali s druge strane stoji narod, bđije hrvatski narod, koji vrlo dobro zna, da slojevi naroda nijesu danas po svom naziranju i po prekaljenom čuvstvu svoje političke osebujnosti onako razvrsteni, kao što je to bilo u ranije historičko doba. Hrvatska je svijest vojevala dugo i sudjelovala u pokretima za svoje narodno oslobođenje, da je ne može danas ni gvožđena ruka da umekša, a kamo li da satre. Hrvatska je svijest djelo vjekova, djelo kulturne političke prošlosti, koju je stvorila izdrživa borba heroja za vlastitom slobodom, za pravicom i željenom narodnom srećom. U toj borbi, oče-

ličen hrvatski narod, ne preže danas za tim da traži preko svoga, da mrzi, kad nije ljubljen, da gramzi, kad mu se omilje, da jadikuje, kad mu se ne dariva, da se plaši, kad je junak, već u evoluciji svojih pravednih i zasluženih političkih pretenzija potražuje bratsku ljubav, socijalnu i političku jednakost, u jednu riječ, ostvarenje onih političkih i socijalnih prava, što su mu ih djedovi, kao svagda savremeno pištanje, u amanet ostavili.

Golema je varka i obsjenjivanje prostote tražiti od hrvatskog naroda priznanje za današnji politički, kulturni i ekonomski prosperitet. Naivno je i smješno potraživati sve moguće načine da se hrvatski narod odvije od puta, kojim je u postignuću svojih pravica krenuo, kao što je reak-

cionalarno sredstvo upotrebljavati stare političke metode progona i zatvaranja, što su ih za vrijeme narodnog roprsta proti njemu upotrebljavali politički njegovi neprijatelji. To mogu da traže samo duševne kukavice, kruhoborci i ljudi ambicije. Ni strah pred Tarperjskom pećinom, ni progoni, ni zatvaranja — to jedino sredstvo partizanskih šovena i nadutih olina, ne može da ubije duh, koji živi u sjaju istine i težnje za pravednošću.

Kapitol je bezbeli moćan i može da za čas sa reakcijonarnim potzimama osuđiti realizaciju jedne pravde u svete ideje, ali Tarpejska pećina nije tako visoka, da njezin ponor ne će moći da ispunje tjelesa sinova hrvatskog naroda.

Što je »Jadranska Straža« ?*

Prije nekoliko vremena osnovalo se u Splitu neko društvo pod imenom „Jadranska Straža“, koje, kako kažu, ima svrhu da sakuplja novčane prinose, pa da sagradi jednu ratnu ladju i pokloni je beogradskoj vlasti.

Kada sam čitao imena raznih batinaških i ostalih propalica, koji su se okupili u toj tobožnjoj jadranskoj straži, i nehotice mi je došla na pamet godina 1918., pa sam vidiо, da su u toj „straži“ dobrim dijelom oni isti ljudi, koji su nakon sloma austrije na dalmatinskoj obali pričekivali Talijane i njihovu vojsku, te ih pozdravljali poklicima „živjeli oslobođitelji“ i „evo dolaze naši saveznici“ a pri tom se s njima grili i ljubili. Naravno da su Talijani sve to odmah javljali ne samo u Italiju već i čitavom svijetu, da su mnogi neupućeni ljudi u raznim državama napokon povjerivali, da je Dalmacija u istinu talijanska i da Talijani imaju pravo, da je sebi svojataju. Medutim Talijani su okupirali u Dalmaciji svu ona mjesto, koje su bila u njihovom programu, a nakon toga pridržali su na našoj hrvatskoj obali sva uporišta i točke, za koje su držali da ih moraju zadržati, bilo iz vojnicih bilo iz političkih razloga.

I evo, kad su Talijani otišli iz Dalmacije, okrenula se ona ista družina na protivnu stranu, prema Beogradu, i počela na razne načine pomagati beogradsko-azijatskoj nasilijel Dalmaciji, koje je išlo zatim, da Dalmaciju odnarođi, te od te europske, hrvatske i republikanske zemlje napravi komad Azije, da se

klanja beogradskom monarhizmu i militarizmu. Kušala je ta družina, da pod raznim krinkama i dalje tjeri svoju protunarodnu rabotu, pa su postavljali razna strašila i razne zamke. Prijeteći nam na jednu stranu s Talijanima — s kojima su se baš oni grili i ljubili — htjedeše na drugu stranu da nam oslabe beogradski jaram, pa bi im u tu svrhu sada imala poslužiti i — „Jadranska Straža“. To je društvo napravljeno pod pokroviteljstvom Beograda i služi izključivo beogradskim svrhama. Glavni ljudi u toj „Jadranskoj Straži“ dijelom su tjudijskog porijekla, nešlavenske pasmine, dijelom leže za beogradskim odlikovanjima ili špekuliraju na druge beogradске milosti, a svi su narodni izdajice. Za svaku i nojbedastiju beogradsku slavu šalju svoje iskaze „rodoljublja“ svojim gospodarima, te su za počastne članove i pokrovitelje uzeli sve beogradске ministre i ostale balkance, koji ne znaju ni da je more slano, a kamo li da bi oni branili našu hrvatsku obalu. Ta „Jadranska Straža“ nema u Zagrebu, glavnom gradu Hrvatake niti svoje podružnice niti se na Zagreb osvrće, kao da ga i nema. To je razumljivo, kad nam je poznato, kakvu svrhu ima to društvo. Ali ta su gospoda još tako drzka, da dolaze i u naša dalmatinska sela, a takodjer i medju naše pošteno građanstvo i prose u novac za tu svoju protunarodnu tobožnju „jadransku“ a zapravo srbsku „stražu“.

Kako sam dobio više upita ne samo od mojih izbornika iz kotara dubrovačkoga već i iz ostalih dalmatinskih kotara, što znači ta „Ja-

dianska Straža" i kako se prema njoj imaju ravnati, to svim našim pristašama poručujem: Gonite od sebe „Jadransku Stražu“, jer je protunarodna.

Najbolja i najjača jadranska straža je probudjeno i svjesno hrvatsko seljaštvo u Dalmaciji, koje je okupljeno u Hrvatskoj Republikanskoj Seljačkoj Stranci i koje traži svoj prirodnji oslon i čvrstu vezu sa svojom braćom preko Velebita.

Dr. Stjepan Buć,
narodni zastupnik.

* Prenešamio iz „Slobodnog Doma“ 28.11.
1923 br. 49. doslovce ovaj članak.

Nasilja splitske policije.

Narod kaže: »Vuk mijenja dlanu, ali čudi nikada«. Tako je i sa splitskom policijom, iako se je svak nadobio, da će poslije sudbenih osuda izrečenih nad policajcima nastati bolje prilike, a kad tamo sve je ostalo pri staromu, dapaće i gore. U tom pogledu u zadnje vrijeme se ističe i »bere lovorki« komesarčić Tecilazić.

Na dan ujedinjenja, grupa šibenskih omladinaca, kojih se pridružilo i druge mlajšarije, pošla je da proslavi naknadno, sa splitskim omladincima, otvorenje »Hrvatskog Kola« u Splitu. Splitska policija, izgleda nahuškana, od glasovitog u proganjivanju Hrvatske Omladine u Šibeniku, policijca Carevića, već unapred je stvorila plan da poapsi šibencane. U jutro oko 11 sati toga dana, jedan dio šibenskih omladinaca, nalazio se u prostorijama »Hrvatskog Kola« u Splitu, gdje su se sakupili splitski Hrvati da proslave dan ujedinjenja. Toga dana su i Orjunci imali nekakav svoj kongres. Ljuti na splitske Hrvate, radi svoje blamaže i neuspjeha, napali su jednog splitskog omladincu i pokušali, da mu skinu s grudi hrvatsku trobojnici. Radi toga je nastala strka, pogotovo kada su neki iz Orjuna stali pucati iz revolvera, i prolazeci ispod »Hrvatskog Kola« stali iza-

zivati poklicima »Doli Hrvati«. Policija upotrebi tu prigodu i mjesto da stavi red među orjunce i pronadje izazivače, blokira i zatvori oko tristotine Hrvata u »Hrvatskom Kolu« i obavi osobnu premetačinu kod svih prisutnih. Oružja nije bilo nadjeno kod nikoga, što je sasvim prirodno Hrvatima, jer oni nisu nikakva plaćenička banda.

Nakon toga policija uapsi g. Josipa Drezgu, koji je sa dva prijatelja u Split po poslu došao, i slučajno se u »Hrvatskom Kolu« desio. Mato iza toga uapsi i g. I. Škaricu, koji je sa Drezgom došao, a zatim sve one šibencane i kašteline, koji su se u rečenim prostorijama nalazili. Kapetan i mornari motora, koji je dovezao u Split šibenske omladince, bili su također uapšeni u času kada su ulazili u jednu gostionicu da objeduju. Sve to je učinjeno bez ikakva i najmanjeg povoda i razloga. G. Mato Kalmeta došao je u Split na dva sata po podne, pak je i on, samo zato jer je iz Šibenika došao, bio uapšen.

Svi ti uapšenici, bili su (42 na broju) strpani u jednu malu prostoriju, tako da su ležali jedan na drugom. Dapaće policija im nije dala ni jesti, niti vode pitи, uslijed čega je nekima i pozilo. Tako strpane ljudi, samo zato jer su Hrvati, policija je držala punih sedam sati, od 1 do 8 sati na večer, a na 10 sati u večer, predala je sve praćene vojskom policije i žandara u sudske tamnici.

U tamnici, protuzakonito i kraseći svojevoljno Ustav, policija je uapšenike držala, bez ispita i osude preko 24 sata. Nakon prosjeda, neki su bili ispitani, poslije 30 sati, neki nakon tri dana, a zadnji nakon 4 i 5 dana. Jedan dio uapšenika je bio osudjen na tri dana zatvora, bez ikakvog razloga i dokaza, jedino da se možda opravda nezakonito uapšenje, i krenje ustava.

Jednog šibenskog Hrvata, koji je u prošli petak na 30. 11. došao u Split i klinuo »Život hrvatski Split«, policija je osudila na 5 dana, a drugoga radi istog poknika na

14 dana zatvora. Uračunav da su šibenski Hrvati bili zatvoreni radi poklika Hrvatskoj, proizlazi, da je poklik »Živila Hrvatska« slajao 195 dana tamnica.

Žalosna je to i jedna konstatacija, da Hrvatima, nakon 5 godina ujedinjenja nije slobodno, u državi Hrvata, Srbia i Slovenaca, klicati Hrvatskoj, a sve drugo je dozvoljeno, a pogotovo proti Hrvatskoj. Za poklike proti Hrvatskoj, još nitko nije bio osudjen, dapaće bio je od režimlja branjen i protežan, a poklik »Živila Hrvatska« šibenčani, samom ovom zgodom, plaćaju sa 195 dana tamnice. I to vam je bratstvo i ravnopravnost!

Šačici od dvadesetak ljudi — branjenoj i čuvanoj po policiji — je bilo dozvoljeno, ometati velebni hrvatski Zbor u Splitu od 3-4 tisuće ljudi, a Hrvatima nije dozvoljeno slaviti dan ujedinjenja kličući Hrvatskoj! Splitski Hrvati, koji danas računaju dvije trećine grada Splita, zapamtiti će dobro ovaj dan, pak će skupa sa svim dalmatinskim Hrvatima, po zasluzi uzvratiti svojim izazivačima.

Kada dobijeno potanje podatke navratiti ćemo se na predmet.

Naši dopisi.

Split, 3-XII 1923.

U nedjelju, na 18 studenoga uslijedio je svečani otvor »Hrvatskog Kola« u Splitu, u sjajnim prostorijama u Marmontovoj ulici. Odaziv je bio došlošan ovog Ilirjevog grada. Odlični broj Hrvata, sve starih hrvatskih boraca, sve što je u Splitu neodvisna i čestita, skušilo se loga dana, u društvenim prostorijama, da izabere društvenu upravu, i da stvore program rada, ova podizanja i usluživanja Hrvatske Sviesti, te nude u bolju hrvatsku budućnost.

U Upravu je birana sve sama elita splitskih Hrvata, čija smo imena donijeli u prethodnom broju. Sa sastanka su izmjenjeni pozdravni brzozovi sa g. Dr. A. Trumbićem u Zagrebu. — Tako će i u Splitu, da nakon nekoliko godina, za kojih je bila uspa-

vana hrvatska svijest, lažnim jugoslavenstvom, opet da se dvostrukim žarom i energijom probudi i bude putozakom i ostalim zatalutim Hrvatima. U Splitu će eto opet na najljepšem i izloženijem mjestu, da zapečaća Hrvatska Trobojnicu.

Društvo 2-XII 1923

Društvo je na 1 prošlog mjeseca, mirno i dostojanstveno proslavio jednu hrvatsku svečanost, prenos Hrvatske Čitaonice u nove o postorije u kuću, rodoljubnog hrvatskog sturine g. Toma Peščarića. To je bila davnina potreba hrvatskog Društva, jer su stare prostorije bile premalene za veliki broj društvenih članova, a osobito za potrebe cijele drniške krajeve, jer je Čitaonica os, oko koje se vrti cijeli hrvatski pokret u toj čisto hrvatskoj krajini. Te prostorije će biti i povećane sa drugim pobočnim prostorijama, tako da će to biti u jednu riječ stjecište svih Hrvata iz Društa i okolice. Na vrhu same sgrade se više naša Hrvatska trobojница, pravi simboli hrvatske naše krajine.

Vodice, 30-XI 1923.

Hrvatska svijest u našim Vodicama je uvek bila visoka i jača, a i pod zloglasnom Austrijom, ova mala općina, radi svojeg radikalnog hrvatskog, u šibensku, ubrajala se medju prve. Od sloma pa sve do danas se je podizala, pa se moža sa sigurnošću kazati, da se je vodički težak, osim desetak plaćenih izroda putpuno osvijestio. Braća Željmaradnici, se također nijesu odrekli nikada svoga Hrvatstva, pa se pouzdano nadamo, da će on u buduću, u narodnim hrvatskim borbama, zajednički istupati.

Ekonomsko stanje našega težaka, kao i svugde nije ružičasto. Nevolja i nestasici je i naš post. Sva je sreća u tomu, da se naše vino ipak po nešto prodaje i izvaja, i ako mu je cijena takova, da težak prodajom, ni svoj trud ne naplaćuje. Dnevno, manji trabkuli i bracere, izvajaju naše vino u južnu Dalmaciju, a najviše u Bakar. Po jeseni se prodava stolitar po Din. 250, a danas se prodaje i po 280-290 Din. Narod je i s time zadovoljan, glavno je da do-

Škandal s Bleerovim zajmom.

Američanin obolio od razočaranja. - Koliko su iznosile provizije. - Nešto sedam i pol milijuna dolara. - Potplaćeni ministri, poslanici i novine.

Novosadski „Vidovdan“ piše o skandalu s Bleerovim zajmom, pa među inim kaže i ovo:

„Bleerbank, visoko cijeneći žrtve i uspjeha našeg naroda u svjetskom ratu, litje da je pomogne (?) našu državu zajmom od 100 milijuna dolara. Taj je zajam zaključen redovitim putem sa svim potrebnim formalnostima. Našna je međutim do sada isplaćeno 17% milijuna dolara i — svršeno. Bleerov koncern riješio je, da nam više ne da ni povećiga. Mi smo se na ujerodavnom mjestu interesovali, zašto nam je uskršćen ugovor priznati kredit i dobiti smo odgovor: zbog korupcije. I sad

da iznesemo našim čitaocima detalje te prijava afere. Bleerova banka poslala je u našu zemlju jednog od svojih najpospособnijih ljudi, inžinjer-skog pukovnika Williama Polanda. On je poznat cijelom svijetu sa svojim misijama u Belgiji, Poljskoj i t. d., te sa svojim tehničkim rudovima na panamskom kanalu. Taj naš odlični prijatelj pregao je svim silama da pomogne našoj otačinici, koju mnogo voli. Dokaze za njegovu ljubav prema Jugoslaviji najbolje nam pružaju ugledni američki listovi „Newyork Times“ i revija „The Yugoslav Review“, kroz koje je on prikazivao sve odlike naše rase i dizao joj autoritet i kredit. Poslije svog ovog rada, došavši u našu otadžbinu, gosp. Poland je doživio strahovito razočaranje i još strašnije napadaje od američke javnosti, zašto ih je nevjerno obavještavao. Posrednik

između Bleera i naše države bio je jedan poznati beogradski inžinjer Lj. P.. Tomu gospodinu platila je Bleerova banka 15 milijuna dinara od kojih je on dobio oko sedam milijuna, a ostatak od osam milijuna razdijeljeno je među razne narodne poslanike (da glasaju za zajam), ministre, te za razne bankete i objede. Već sam taj fukal strašno je djelovan na g. Polanda, ali u interesu naše zemlje on je čutke prešao preko njega. Ali poslije toga došli su još jasniji dokazi pokvarenosti. Gosp. Polandu je saopćeno pet dana prije obrazovanja homogene radikalne vlade, dakle u momentu kad je još Ljuba Davidović pozivan u dvor za sustav vlade, da će biti obrazovan čisto radikalni kabinet; drugim riječima, da razi kome daje i bude davao provizije. Treći fakt je još više je posazio g. Polanda. Kad je poslije

izbora tražio da mu se pruže obavještenje u šta je utrošen zajam, vlasta mu nije mogla položiti računa za sedam i pol milijuna dolara. Znači da se ta svota utrošila u izbornu korupciju.

Gosp. Poland se ovih dana razbolio, igleda baš zbog ovih razočaranja, i riješio je da ostavi našu zemlju“.

Zašto nije izneseno ime beogradskog inžinira? Valjda „Vidovdan“ ima respekt pred njim zbog ovih 7 milijuna. Tko zna možda on nije tvrd ruke, a „Vidovdan“ treba novaca, pa zašto onda da se zanjera čovjeku izmiještanjem njegova imena. — Čudna je to stvar, da teroriste, orjuni i sraćevci, tuku i ubijuju svakog, samo još ne takmuče nijednog aferaša. Već su i na „protudržavne“ spomenike navalili, pa bi vrijeme bilo, da udare i na korupciju,

Mali oglasnik.

Temeljna takska 6 Dinara. Za svaku riječ 50 para. Za deblica slova dvostruko se uračunava. Plaća se unaprijed.

Ženidba jedan naš prijatelj u Americi (Moundsville-Monongalia) da sada kada je trudni, radom i znanjem stekao u Americi pričinio imanje oljatice se je narao, da bismo mu priporučili jednu vrednu, marljivu, radnu i poštenu djevojku, koja bi mu imala biti držica.

Podpunktimo, prezime i adresu djetinog Hrvata nalaze se u našoj Upravi, i ona djevojka, koju bi želila stupiti u dopisivanje s njim može istu uz diskreciju kod Uprave dobiti.

KRUMPIRA

bijeloga, zdravog, suhog za jelo prebranoga bez zemlje nudja svaku količinu

VLAHO STEFANOVIĆ
DARUVAR (HRVATSKA)

Trgovina koža i postolarskog pribora

Beljan i Batušić Ogulin

nudja uz najniže dnevne cijene sve vrsti koža kao: Waches polovice - Krupone tu i inozemne u svim težinama, tabanice, Vratove - trbušine, kravine, Pitlinge crne i žute, Box, Sevra crni i u bojama, Sevret, ovčinu, Blauk, svinjinu, i. t. d., također sav pribor a poglavito: Podkove za cipele, Tacks čavlića, kremu, Waselin, konac, bićeve i t. d.

Vlastita radiona gornjih djelova.

Naručbe obavljaju se odmah, prema želji željeznicom odnosno parabrodom ili poštom.

Za dobro robu i solidne cijene jamčimo.

PRODAJE

se u Zagrebu u najprometnijoj ulici kuća prizemna sa dva stana, jedan od tri a drugi od jedne sobe sa svim nuzprostorijama, sa gradilištem i dvorištem u površini circa 600 č. hv. zajedno sa trgovinom dobro uvezeno gradjevnog materijala. Na raspolažanje stoje dvije staje dva magazina velika šupa, poslovница sa telefonom od dvije sobe, sve električno razsvjetljeno. Za preuzeti i useliti se po mogućnosti čim prije. — Cijena svema Din. 1,250,000.—

Samo ozbiljne upile pod „Prilika“ na upravu ovog lista.

Banka za trgovinu obrt i industriju

dioničarsko društvo.
Jelačićev trg. 4. - ZAGREB. - (vlastita palača)

Dionička glavnica: s pričuvima Din. 28.000.000.-
K 112.000.000.-

Telefon: 2-85, 7-96, 11-94, i 15-54.

Brzojavi: Trade i Trgočanka.

Podružnice: Koprivnica, Ruma.

Afilirani zavodi: U svim većim trgovskim središtima Jugoslavije. Izravne veze sa prvorazrednim bankama u cijeloj Evropi, te Americi.

Prima: uloške na knjizice i na tekući račun uz najkulantniji kamatnjak.

Eskomptira: mjenice i devize.

Financira i osniva: obrtnička trgovacka i industrijska poduzeća.

Kupuje i prodaje: valute, devize i vrijednosne papire.

Podjeljuje: predujmove na vrijednosne papire.

Burzovne naloge: obavlja kulantno i točno.

Izdaje: čekove i kreditna pisma, te obavlja isplate na temelju akreditiva na sva tu -- i inozemna mjesto.

Odlikovana Voštarnica

DIPLOM. PČELAR GRČ ČULAR VOŠTARSKI MAJSTOR ŠIBENIK

IZRADUJEM:

sve vrsti svijeta, duplira, uskršnja stojnica (cerce) sa svim urešnim znakovima, iz prvorazrednog voska, broj i soldajo.

PRERADUJEM:

prama želi sve vrsti svijeta iz voštanih ulomaka i okapina.

PRODAJEM:

finog vrcanog MEDA naravnog sa mnog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

KUPUJEM:

sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Sve uz povoljne cijene!

MATE PRGIN -- ŠIBENIK

Veliki pribor šešira i sagova domaćih tvornica.

Trgovina mješovite robe.

I. Bos. Hec. tvornica turpila
JOSIP MEGLIC

Vareš Majdan Željezara

Preporuča sve vrsti novih turpija i rašpa na veliko i za malo te prima na novo oštrenje istrošene.

Cjenici na zahtjev bedava i frane.

I. STJEPUŠIN — SISAK

Preporuča najbolje tambure, žice, partiture i ostale potrebštine za sve glazbala.

Dragutin Šeppek, Zagreb

Pričlan 35. Pričlan 35.

Vlastiti proizvod svih vrsti

„LIMENKA“

za lak, flrnaj, terpentin, ulje, petrolium, kandite itd.

Patentne limenke za uljene boje itd.

KRUMPIRA

Zdrava, birana, slavonskog bijela najbolje vrsti

nudja svaku količinu na vagone

Trgovina Zemaljskih Pločiva

IVAN VRKLJAN

DARUVAR (SLAVONIJA).